

TESTIME:

Neeme otsib parimat Eesti õlut!

Oma Poolsaar korraldas suure degusteerimise,
tulemustest loe lk 15

Lisana: Lasteleht OPS!

Neeme ja Ihasalu küla ajaleht

14/2010

Ilmub 4 x aastas

Hind 20.-

Oma Poolsaar

**FOOKUSES: Kokkuvõte
Neeme külakoosolekust!
Kus see Männiaia veel asub?
Kuidas neemekatest filmistaarid
said? Loe lk 3-6**

Oma Poolsaare kevadnumber on edukalt läbi müüdud ja tänu tublidele kirjutajatele oleme valmis saanud uue suvenumbri.

Mis siis põnevad siin väikesel poolsaarel toimub? Esmakordselt korraldas me ajaleht suure degusteerimise, valides välja parima Eesti õlle. Kui paljud teist on tähele pannud, et Elioni digiTV reklaamid on filmitud just Neemes ja koos kohalikega? Kõigest sellest ja paljust muust saad lugeda järgnevatelt lehekülgedelt. Kuna 2010 suvi toob kaasa mitmeid suurüritusi - Jaanipäev, VI Neeme

Päevad koos Kaluritepäeva, Folkloorifestivali Baltica, Memme-Taadi Lustipeo ja Käsitööpäevaga, Muinastulede Öö ja Lõikuskuu Laat - on suvel ajalehe tiraaž tavalise 120 asemel 200. Loodetavasti sellest jätkub.

Eelnevatel aastatel on antud Kaluritepäeval välja ka Neeme Ilu auhind ehk siis iga aasta valitakse välja Neeme küla kauneim kodu. Teeme seda ka sel aastal - auhinnaks 5000.- krooni väärtuses kinkekaart! Hindamisel arvestatakse nii hoone sobi-

vust vanasse kalurikülla, kui ka aeda selle ümber. Ja nagu eelmine aasta sai hoiatatud, siis külarahva hääletuse põhjal antakse välja ka Neeme Luud kõige koledamale majapidamisele. Autasustamine toimub 10. juulil!

Leidke ikka aega külaüritustest osa võtta ja hoiame siis pöialt, et ilmatat kogu meie suve päris ära ei riku! Kaunist suve kõigile!

Terje Lindau-Kuum
peatoimetaja

2 tegijad

Ihasalu ja Kaberneeme vahelise tee ääres asuva esimese Vabariigi aegse betoonpunkri juures oli veel hiljuti suur ja kole prügimägi. 1. mai talgupäeval kogunes sinna hulk mehi ja naisi, kes punkri ümber rassisid. Selle töomesilaste kamba juhiks oli Neeme mees Ülo Lomp. Arvestades Ülo militaarseid kalduvusi, tekkis kahtlus, et valmistutakse mingiks sõjaliseks aktsiooniks, näiteks meie poolsaare eraldumiseks ülejäänud riigist. Küsisin järele.

Mis te seal tegite?

Riigipööret ei planeerinud. Otsustasime lihtsalt puhtaks teha vahva ajaloolise mälestusmärgi eelmise omariikluse aegadest. Kunagi asus siin Eesti Kaitseväge polügoon, mille tarbeks need ehitised püstitati. Siit jälgiti õppuste ajal tabamusi ja juhtimise kaugrelvade tulid.

Peame oma riigi ajalugu tundma ja austama. Kahtlemata on tegemist meie kandis väga huvitavate ajalooliste objektidega. See, et inimesed metsa nii palju prügi kokku olid toonud, on väga häbiväärne. Džott ise oli paksult prügi täis. Põhiliselt oli tegemist inimeste poolt kodunt toodud olmejäätmetega, kuid oli ka igasugu muud kola. Isegi suur osa osadeks lammutatud autost. Ka kogu ümbrus oli juba prügi täis.

Tegime punkri kõrvale ka paar pinki rändajatele puhkamiseks ja paigaldasime kohta tutvustava teabeplakati.

Kes te olete?

Kunagi asutasin ja juhtisin noorte vaba aja veetmise klubi Kulter. Nimetus on tuletatud kultuurist ja tervisest. Tol ajal oli paljude noorte jaoks probleem, et rahalistel põhjustel kadusid ära võimalused käia trennides ja ringides. Kulter pakkuski võimalust teha sporti ja saada ka kultuurilist haridust. Üheksakümne aastal oli aktiivseid osalejaid mitusada. Palju pöörasime tähelepanu just meie riigi ajaloole. Näiteks Jaan Poska haud sai korrastatud ja tähistatud meie

initsiatiivil. Tegime ajaloolisi uurimisi ja andsime välja trükiseid. Nüüdseks on poistest mehed sirgunud ja paljud neist olidki talgutest osa võtnud. Järelikult pole toonane kasvatus mööda külgi alla jooksnud.

Viimasel ajal olen näinud sind inimestelt verd nõudmas.

Olen ametis Põhja Regionaalameti Verekeskuse arendusjuhina. Juba mitu aastat olen korraldanud linnades aktsioone vere kogumiseks. Tulemus on olnud suurepärase. Mitte ainult selle pärast, et kogusime palju verd, vaid oleme palju doonoreid juurde saanud. Praeguseks on olukord juba palju parem, kui mõned aastad tagasi.

Miks peame oma verd andma?

Verd on vaja ikka abivajajatele. Haiglates vajavad verd iga päev sajad inimesed.

Peale selle on doonorlusel ka oluliselt laiem tähendus. See on tahe teisi inimesi aidata. Doonorlus on üks kõige lihtsamaid võimalusi otseselt hädalisi aidata.

Ka riigikaitsele mõttes on doonorlus väga oluline, sest meie riigi inimeste kaitsmine on ka riigi kaitsmine. Kui üksteisest hoolime, püsib ka meie riik!

Edu Ülole edaspidiseks nii vabatahtlikus tegevuses, kui meile kõigile äärmiselt vajalikus ametis!

Janek Šafranovski

fookuses 3

„Kus see Männiaia veel asub?”

Sellise küsimusega reageerisid päris mitmed külaelanikud, kui olin paari aasta eest Neeme kolinud ja kohapealsed inimesed olid huvi tundnud minu täpsema elukoha vastu. Täna naseks on Männiaia piirkond ehk pisut enam Neeme maakaardil tuntud, kui kahe aasta eest. Siiski leidsin endas piisavalt maireaunistelikkudevust, et rääkida „kes me oleme ja kust me tuleme”. Üks meremehe-mütsiga külaproua küsis kord: „Kas see on seal, kust need tuled paistavad?” Jah, Männiaia on seal – enne Neeme külla sissesõitu vasakut kätt, kus pimedal ajal läbi metsa tänavavalgustus sirab.

Täna naseks on 8 omaniku vahel jagunev Männiaia uusasum niikaugele arenenud, et püsielanikud on neljas majas. Kes nad siis on?

Alustama peab Üllist, keda võiks tinglikult kutsuda Männiaia emaks. Ettevõtjana arendas ta mõne aasta eest Männiaia krundid välja ja leidis endast ülejäänud kinnistutele ostjad. Usun et ka nimi „Männiaia” on Ülli pandud. Ülli auks tuleb öelda, et ta oli seda tüüpi kinnisvaraarendaja, kes tegi seda, mida ostu-müügi kokkuleppes lubas: ehitas välja elektri- ja veetrassid, tänavavalgustuse ja metsavahetee. Viis aastat tagasi, kui Harjumaal krunti otsisin, mäletan end kohtumas väga veidrate „arendajatega”, kes suuga ehitasiid suuri linna, käega aga ei saanud kärbsesepa-gagi hakkama. Näiteks pakuti „arendusena” müügiks puutumatut metsaalust, kus „kohe pidi kopp maasse löödama”. Sõitsin paar aastat hiljem sellest „kohe lüüakse kopp maasse” kohast mööda, et oma silmaga veenduda, kuidas arendutöö on edenenu. Selgus, et kopp ei olnud kärbsesepa ehitamise- ga veel algust teinud...

Ent tagasi Ülli ja Männiaia juurde. Ülli isik ja tema poolt äratehtu äratas usaldust ja lõppkokkuvõttes vääriski seda. Muide, see on seesama Ülli, kes reede õhtuti Maire Aunaste saates eri teemadel arvamust avaldab. Lisaks tegeleb Ülli veel tuhande põneva asjaga, millest üks on muinasjuttude kirjutamine. Aga pikemalt ma ei räägi, eks küsige talt ise, kui poeüksel kohtute.

Järgmises majas elavad pereisa Kaarel, ema Nele ja paariaastane Karl-Richard, lisaks Poiss. Poiss on norwichi terjer. Kaarel oli esimene julge, kes Männi-

aiasse elama asus. Kaarel on laevakapteni kvalifikatsiooniga, viimastel aastatel töötanud erinevates merendusega seotud ametites. Nele põhitöök on praegu Karl-Richardi kasvatamine, lisaks oskab ta hästi süüa teha. Viimasel ajal pidi Poiss samavõrra aega nõudma, nii et Nele ütleb endal kaks last olema. Neemest välja sõites paistab paremal pool üks moodsamat sorti naturaalpuidu toonides maja, mille sissesõiduteel on tupikumärk ja selle all kiri „Peetri”. Viimane tähistab kinnistu nime ja selles majas elavad isa Peeter ja ema Riina, lapsed Emili ja Sadu. Muuseas „Peetri” maatükk ei ole nime saanud tänase majaperemehe eesnime järgi, vaid tegemist on koha ajaloolise nimega. Riina on elukutselt arhitekt ja ka tema on meisterkokk.

Minu leivad on ühes kapis Hiie-Maarjaga, kes peale lapsekasvatamise tegeleb kriisikommunikatsiooni teenuse osutamise ja müügijuhtide koolitamisega. Nelja-aastane Sireli käib Neeme lasteaia, tema kasvatada on liivahiired Norbert ja Timmu. Isa Andri on see, kelle kohta Sireli ütleb kahju olema, et „ta nii tihti kodust ära peab käima”. Enamik kodust eemalviibimise ajast külab tööle kindlustusseltsis. Eks ma piüan paremaks lapsevanemaks saada.

Männiaia viiest „talust” kolmes on väikesi lapsi ja oleme ühel koosviibimisel julgenud end võrrelda isegi Bullerby lasteraamatuga – seni on küll kokku leppimata milline meist on Põhja, milline Kesk- ja Lõunatalu, aga tähtis on, et naabertaludes leidub mängukaaslast ja nii tunnevad ehk lapsedki mõningast „meie” tunnet.

Meie majast tahapoole jääb veel üks sisseseadmise järgus olev majapidamine, kus peremehe nimeks on Moskva juurtega Nail, perenaiseks tema eesti päritoluga kaasa Sveta. Kuna enamiku ajast on nad Moskva kandis ehitusäri ajamas, siis Neeme majapidamise eest kannab hoolt Naili äi. Naljakas, et me temast kuigi palju ei tea, ehkki ta sõidab iga päev kaks korda meie maja eest mööda ja sõbralikult lehvib.

Iga buumi ajal rajatud kinnisvaraarenduse lahutamatuks osaks on mõni poolelijäänud tondiloss. Ka Männiaias ootab oma saatust 330 m² suurune suvilakarp, mis täna kuulub kasahh Emil’ile ja vist on ka müügis. Tegelikult

ei ole irooniaks palju põhjust – Honka majakarp on ruumikas ja ilus, ostke ära ja tulge meile naabriks.

Öeldakse, et naabreid ei saa valida, aga naabrite saamisel õnne võib küll olla. Mulle tundub, et Männiaia elanikel on saatuse poolt antud naabrite üle põhjust rõõmu tunda: saadakse omavalhel hästi läbi, käiakse teineteisel külas ja saunas, lobisetakse niisama möödaminnes, vajadusel aidatakse teineteist välitöödel. Andrese-Pearu laadseteks kraaklusteks on ainekandnud vaid moskoviitide poolt teostatud ekstensiivsed pinnase- ja muud arendustööd.

Kui jutt juba kraavikaevamise suunale läks, tuleb rääkida Männiaia piirkonna ehk suurimast müünusest, milleks on vee äravooludrenaaži puudumine. Suurte vihmade ja kevadise lumesulamise aegu on meil väga vesine – liigveel puudub võimalus voolata merre. Nagu Peeter I üritas Venemaale murda ligipääsu Läänemereni, vajab ka Männiaia ülearuse pinnavee ärajuhtimiseks läbimurret mereni. Usun, et viimane on meie piirkonna üks suuremaid ootusi kohalikule omavalitsusele.

Tuleb vist nõus olla, et Männiaia elanikud seltskondlikusse külaellu liiga hästi integreerunud pole. Ei oskagi öelda, mis need põhjused täpselt on. Küllap on oma osa asjaolul, et kui oma õu veel ehitusrämpsus täis, lööb välja eestlaslik tung kodu enne korda teha, kui külla minna. Päris lootusetu asi ehk siiski pole. Olen üritanud külatalgutel kaasa teha, mõnele Wana-Kala peole jõuda, erinevatel külaüritustel osaleda (ühel sellisel külapool andsin ülemeelikus tujus ka lubaduse käesolev artikkel kirjutada). Muide, minu sõpru hämmastas kõige positiivsemas mõttes NNRS poolt muinastulede öö puhul korraldatud ürituse elujõulisus ja rahvarohkus väikese küla kohta. Pikas perspektiivis, lasteaia-kooli poolt korraldatu liidab siiski vist kõige enam. Nende olemasolu ja kvaliteet on ehk Neeme elujõu aordiks tulevikuski.

Niisiis vastan edaspidigi külarahvale oma elukoha kohta ühe nõukaaja lõpus vändatud filmi pealkirjaga: „Ma pole turist, ma elan siin.”

Andri Püvi

4 fookuses

Kokkuvõte Neeme külakoosolekust

Neeme küla külakoosolek toimus 22.04.2010. Koosolekust võttis osa 32 külaelanikku, mida on vähe, arvestades, kui palju on Neeme külas registri järgi elanikke. Külas oli vallavolikogu esimees Art Kuum, vallavalitsusest abivallavanem Janek Šafranovski, väärtetoimetaja Uno Paas ja keskkonna spetsialist Liis Truubon.

Koosolekul käsitleti heakorra ja koerte ning kasside pidamise teemat, räägiti jäätmeveost ja puude mahavõtmisest, külakoristusest, ühistranspordi graafikute muudatustest, külasiseste teede remondist, naabrivalve taaslustamisest, Ruu-Ihasalu maantee remondist, üritusest Ihasalu ja Kaberneeme vahelisel rannal.

Ülevaade avaliku korra eeskirjast, heakorra- ja kaevetööde eeskirjast, koerte ja kasside pidamise eeskirjast. Avaliku korra eeskirja ülesanne on tagada avalik kord ja inimeste turvalisus, mis on kohustuslik kõigile täitmiseks. Avalik koht on iga territoorium, ehitis või ruum, mis on antud üldiseks kasutamiseks või mis tegelikult on üldkasutatav, samuti ühissõiduk. Öörahu kehtib kella 23:00-6:00. Öörahu rikkumine ükskõik millisel viisil on keelatud. Töid, millega kaasnev müra on sanitaareeskirjas kehtestatud normist suurem, võib teha ajavahe- mikus kella 8:00-21:00.

Heakorra – ja kaevetööde eeskirja ülesanne on tagada valla haldusterritooriumil puhtus, heakord ning kaevetööde korraldatus. Jäätmed ja prügi tohib panna vaid selleks ettenähtud kohta. Kinnistu või ehitise omanik on kohustatud korras hoidma kinnistu või ehitisega külgneva puhastusala, mis tänava ääres ulatub kinnistu või ehitise piirist sõidutee perveni.

Kinnistu omaniku kohustused: kinnistu piirdeaia peab korras hoidma, koristama kinnistuga külgneva puhastusala ning kõnnitee olemasolul tegema seal lume- ja libeduse tõrjet (lume loopimine sõiduteele on keelatud), tegema umbrohutõrjet, puhastama sadeveekraavi ja truupi, maa-aluse tehnovõrgu luuki ja resti, tagades eelvoolu, kui eelnimetatud jäävad tema puhastusala piiresse, hoidma korras

kommunikatsioonide (torustikud, trassid, kaablid, jne) ja tuletõrje veehoidlate juurdepääsuteed, hoidma korras prügikonteinerite hoiukohad ja juurdepääsuteed nendele, rakendama meetmeid talle kuuluva kinnistu reostamise ja risustamise vältimiseks.

Ehitise omaniku kohustused: korras hoidma ehitise fassaadi, remontima või kehtestatud korras lammutama lagunenud ehitised, varustama ehitised ja korrusmajades ka korterid korrektsete numbrisiltidega ning tagama numbri ööpäevaringse nähtavuse, omama kinnistul prügikonteinerit, tagama heitveekogumiskaavu korrasoleku, tagama kuivkäimla vastavuse tervisekaitse- ja keskkonnanõuetele, heiskama hoonetel riigilipud Vabariigi Valitsuse poolt kehtestatud lipupäevadel.

Ehitus-, remondi- ja kaevetööde tegija on kohustatud: vormistama dokumentatsiooni ja võtma vallavalitsusest vastava vormikohase loa, ehitise välisilme muutmisel ning ümberehitamisel järgima õigusaktidega sätestatud, vältima prahi jms sattumist teedele, rajama ja korras hoidma piirdeaia või muu tõkke, peale töö lõpetamist heakorrastama objekti. Kinnistu reostamisel või risustamisel on süüdlane kohustatud selle viivitamatult puhastama, kui süüdlast ei ole võimalik kindlaks teha, peab selle ala korrastama ala omanik. Avaliku ürituse korraldaja peab ürituse maa-ala puhastama 12 tunni jooksul pärast ürituse lõppemist.

Olgu suur või väike koer, avalikus kohas peavad rihma otsas kõik olema!

Heakorra tagamiseks on keelatud: risustamine, kritseldamine seinadele, jms, tuleohtlikul ajal (algab kevadel pärast lume sulamist ning lõpeb sügisel vihmaste ilmade saabumisel) rohket suitsu tekitava risu, põhu jms põletamine, väljaarvatud juhul kui sellest on valehäire vältimiseks eelnevalt informeeritud vallavalitsust ja Pääste- teenistust, omavoliliselt püstitada ehitisi, kallasraja kasutamisel kahjustada kinnistu omaniku vara, vedada ja maha panna olmejäätmeid selleks mitte ettenähtud kohta, paigutada prügikonteinereid väljaspoole kinnistu piire, kui see pole kooskõlastatud vallavalitsuses, hoida küttepuid, ehitusmaterjali jms korralikult ladustamata õue tänavapoolses osas ja laduda neid vastu kasvavaid puid, lasta olme- ja heitvett sadeveekraavi või reostada seda muul viisil, mätta jäätmeid pinnasesse, väljaarvatud kompostimine, telkida selleks mitte ettenähtud kohas, pesta mootorsõidukit veekogus, peatumise ja parkimisega takistada läbipääsu ja liiklemist teistele liiklusvahenditele. Küttekoldevälise tule tegemisel tuleb jälgida, et tuld tohib teha tuulevaikse ilmaga selleks kohandatud mittepõleva alusel, 15 m kaugusel ehitisest ja 30 m kaugusel metsast.

Üldkasutatavates supelkohtades on keelatud: kasutada ujumiseks palke või laudu, supelda ebakaines olekus, reostada supelkohti, sõita paadiga kuni 15 aasta vanustel lastel ilma täisealise saatjata, sõita veesõidukiga ujujate lähedal.

Koerte ja kasside pidamine

Koera ja kassi võib pidada omanikule kuuluvas või tema valduses olevas ehitises või territooriumil. Koeral peab olema kaelarihm, millel on omaniku nimi ja kontaktandmed. Koera või kassi pidamine ei tohi häirida avalikku korda ja teiste isikute rahu. Kui koera peetakse lahtiselt peab olema see piiratud selliselt, et on välistatud koera väljapäässmine ning kaaskodanikele ja teistele loomadele kallaletungimise võimalus. Omanik on kohustatud vajadusel tähistama sissepääsu sildiga koera olemasolu kohta. Koera või kassi omanik kannab täit vastutust oma looma tekitatud varalise või tervisekahjustuse korral. Koera või kassi omanik on kohustatud oma looma vaktsineerima marutaudi vastu. Koerte ja kasside pidamisel on keelatud nende vigastamine, piinamine ja abitusse seisundisse jätmine. Avalikus kohas peab omanik tagama täieliku järelevalve oma koera või kassi üle vältimaks nende lahtipääsu. Avalikus kohas olles peab koer olema rihma otsas. Käitumise poolest ohtlikul koeral peab avalikus kohas olema suukorv. Koera või kassi omanik on kohustatud jälgima, et tema koer või kass ei reostaks avalikke kohti, reostus tuleb omanikul ära koristada. Koerte ja kassidega viibimine supelrannas, spordi- või mänguväljakutel, üldkasutatavates hoonetes, avalikel kultuuriüritustel on keelatud. Koera või kassi ujutamine supelranna ujumistsoonis on keelatud. Nakkusohhtliku haige koera või kassiga viibimine avalikus kohas on keelatud.

Eeskirjad on loodud selleks, et inimesed saaksid koos eksisteerida ja on mõeldud täitmiseks kõigile.

Jäätmed

Liigiti kogutud jäätmete ära andmiseks

on võimalus kasutada ka rohelise koti süsteemi, vedaja toimetab soovijale spetsiaalsed kotid ja vastavalt kokkuleppele veetakse ära. Tuleks leida ka pakendikonteineritele uus koht, kuna praegune koht on mittesobiv.

Puude mahavõtmine

Puid tohib maha võtta ainult vallavalitsuse loaga, kui on tiheasustusala ja tegemist ei ole metsamaaga, väljaarvatud kuivanud ja viljapuud. Luba puu mahavõtmiseks on vaja puule, mis on oma läbimõõdult jämedam kui 10 cm.

Ühistransport

Muutumas on bussisõidugraafik, mis tekitas diskussiooni, kuna kohalolijatest osadele ei sobi väljapakutud graafik, esimene buss väljuks Neemest linna hommikul 6:50 ja õhtune buss saabuks linnast 19:00. Vahepeal väljuvad ka koolibussid, milledega on võimalik ümberistumiseks linna minna. Vastukajaleid ümberistumine ja päevase bussi puudumine. Nagu ikka, ei ole vist kunagi võimalik leida kõigile sobivaid bussisõidu aegu.

Naabrivalve

Otsustati taaslustada Neeme külas naabrivalve. Oodatakse aktiivseid külaelanikke, kes on nõus tegelema naabrivalvega nagu mõned aastad tagasi oli, et suvekuudel on õhtuti külaelanikest patrull väljas. Kõik külaelanikud peaksid hoidma silmad lahti ja võõrastelt küsima, kes nad on ja mida nad Neemes teevad. Sellega saab väga palju külasiseselt ära teha, samal ajal kaitstes nii enda kui ka naabri vara.

Tee remont

Ruu-Ihasalu maantee remont on reaalne plaan, sest projekt on valmis ja ehitus algab juunist, loodetavasti saab sügiseks

fookuses 5

Taaselustame
Neemes
naabrivalve!

remont valmis. Remont tehakse kogu tee ulatuses. Remondi ajal toimub ümbersõit Ihasalu ja Kaberneeme vahel oleval teel, mis tehakse sõidukõlblikuks.

Küla eestseisus

Kuna üks küla eestseisuse liige ei saa osaleda eestseisuse töös, siis on vaja valida uus liige, otsustati valida uus liige Kadakarannast. Uus eestseisuse liige on Ragnar Sarapuu.

Üritus

Otsustati anda Ihasalu lahe ääres Ihasalu ja Kaberneeme vahelisel rannal toimuvale elektroonilise muusika festivali jaoks Neeme küla nõusolek, üritus toimub augusti esimesel nädalavahetusel.

Triin Lindau

Neeme on uut kooli vaja!

See vist pole kellegile enam uudis, et beebibuum on ka meie poolsaarel, aga kui paljud meist on mõelnud, mida see endaga kaasa toob? Neeme Algkooli juhataja Karin Soosalu tegi natuke statistikat rahvastikuregistri andmete põhjal ja tulemused on väga huvitavad - piirkonnas elab praegu 53 0-6 aastast last ja teada on, et tuleb järjest juurde! Kui kõik need lapsed tahavad hakata siin koolis käima, siis 2016. aastaks on Neeme Algkooli õpilaste arv pea kahekordistunud! Seega uue kooli ehitus ei ole enam helesinine unistus, vaid reaalne vajadus. Koht on olemas, ehituseks on aga vaja detailplaneeringut ja raha. 2009/2010 õppeaastal õppis Neeme Algkoolis 24 õpilast.

Terje Lindau-Kuum

6 fookuses Kuidas neemekatest filmistaarid said

Aprilli algul palus Marika ühel kolmapäeva hommikul kella 9ks rahvamajja tulla, et osaleda ühe väikese Elioni reklaami filmimisel. Kuna minul parajasti just puhkus oli, mõtlesin, et miks ka mitte. Kujutasin ette, et tuleb väike intervjuu a'la „miks te kasutate Elioni sideteenu- seid?“. Läheb vast tunnike-paar. Tasuks lubati lõunasuppi Wanas Kalas ja tundes Liisi maitsevaid keeduseid, olin lausa õnnelik huvitava hommikupooliku ootuses.

Kõnealune päev käes, panin nõ linna-riided selga, korrastasin soengu ja tegin hoolega meiki, et ikka kaameras kenam paista.

Rahvamaja ukselt juhatati mind kohe Wanasse Kalasse, kus juba hulk külainimesi ootamas oli ja aina juurde tuli. Mulle ulatati kohe mingi paberipatakas tutvumiseks, pakuti kohvi ja näkse ka. Ja siis ma lugesin...ja aina lugesin...ja minus tekkis kuri kahtlus, et selle kõigega me nüüd küll lõunaks hakkama ei saa. No õnneks see mind ei morjendanud, sest, nagu juba öeldud, oli mul ju puhkus. Pealegi oli stsenaarium parasjagu põnev ja lõpptulemus töötas üsna naljakas tulla.

Varsti tuli ka kostümeerija ja hakkas sisse vedama kuhjade viisi vanamoodsaid hilpe. Hmm, niipalju siis minu ontlikust väljanägemisest. Aga ümberkehastumine on mulle alati meeldinud, seda osa naudin (peale tantsimise enda muidugi) väga ka Neeme Nogias. Seega olin väga rahul, kui sain selga mingi pruuniruudulise jaki ja pähe vahva vana kübaralotu.

Natuke uurisime veel stsenaariumi ja proovisime laua ümber istudes ka esimese stseeni läbi mängida. Ja suundusimegi välja, kus poe ees ootas vahva klikiaegne buss, mille juures esimene võtte toimuma pidi. Ja siis hakkas pihta. Ma poleks elu sees osanud ette kujutada, kuivõrd palju kordi on vaja üks selline pisike episood läbi mängida, kui mitme nurga alt ja milliste nüanssidega. Kohati kippus tüütuks minema, aga põnev ja lõbus oli ka. Ja mõelda, et sellest mitmest tunnist materjalist loigatakse ja kleebitakse kokku napp minut-paar, millest omakorda näidatakse telepurgis vaid mõnesekundilisi jupikesi!

Kuna hommik oli väga külm ja märg, pugesi aina uusi võtteid oodates külma kingadest õige ruttu sisse. Lõunal (imehea kuum seljanka oli siin tänuväärne) leidsin hetke ja lipsasin koju soojemaid jalatseid panema. Nii mõnigi tegi seda. Pärastlõunal saime naistega pikemalt kõrtsis kookide-küpsistega kohvetada,

sest mehed käisid veel mingit stseeni poe taga filmimas. Ja siis topiti meid kõiki sellesse ajaloolisesse bussi – uskumatu, see tööpoolest liikus ka! – ja sõidutati Ihasalu randa. Seal kõrgus juba mingi imelik monstrum, tegelikult meile juba tuttav sellelt plaanilt, mida meie „leidur Jaak“ poe ees lõpmatuid kordi lahti rullinud oli. Naljakas, et tegelikult pidime meie seda alles ehitama hakka-ma. Aga ega meid kohe veel selle torni juurde ei lastudki, enne pidime veel „miljon korda“

vitsamehe taga rongkäiku tegema. Kui lõpuks olid kõik vahemaad, liikumiskirused ja muu režissööri jaoks rahuldavalt salvestatud saanud, suundusime alles „peoplatsile“.

Siin käis kõik puha tagurpidi. Algul pidasime maha kõva tantsupeo ümber kapsaste ja ämbritega kaunistatud purjekamasti meenutava monstrumi. Siis kukutati see ümber ja alles seejärel hakkasime seda ehitama. Ikka post püsti, päästerõngad ümber, kapsad sinna sisse, ämbritega põiktala ka külge jne. Mitmeid kordi järjest. Parasjagu ajuvaba tegevus. Leidurist ninamees Jaak seisis redeli otsas ja aina kamandas, et Soome poole ja Soome poole.

Nalja oli nabani ja ilm ka juba soojem, lausa päikeseline. Nii ei pannudki seabides tähele, et kell juba päris õhtusse oli jõudnud. Kui meid sealt lõpuks Neeme tagasi sõidutati, jõudsin vaevu veel enne poe sulgemist perele leiba ostma minna, niivõrd pikk ja sisutihe päev oli.

Umbes kuu aega hiljem kutsus Marika taas filmivõtetele, aga mul puhkus otsas ja seega kahjuks seekord osaleda ei saanud. Kuuldavasti (ja seda oli ka teles näha) olid nad seekord lausa pikamaareisil käinud, nimelt Pääsküla rabas. Ja sisevõtted kestsid meie rahvamajas lausa hiliste õhtutundideni, kell 9 olid nad veel igatahes seal.

Küllap on kõik ka neid lõbusaid Elioni digiTV reklaame oma silmaga näinud ja naabreid sealt ära tundnud. Või kes pole, on sel ajal hoopis võileibu valmistanud, on heast naerust ilma jäänud.

Lõpetuseks võiks veel öelda, et kel vähegi võimalust, kasutage selliseid pakkumisi ära – on tore viis mitmekesistamiseks oma päevi. Elame ju ainult üks kord!

Sünnipäevanädal Neeme Algkoolis eTwinning – 5 ja Comeniuse projekti WebEcam aastanäitus

Sünnipäeval lauldakse sünnipäevalaulu, süüakse torti ning tehakse kokkuvõtteid möödunud. Täpselt nii see oligi Neeme Algkoolis 5. mail eTwinningu 5. sünnipäeval.

Ettevalmistused algasid juba eelnevatel nädalatel. Iga õpilane joonistas temaatilise sünnipäevakaardi ning kirjutas sellele omaloomingulise laulu või luuletuse. Parimaks osutus 4. klassi õpilase Reinarti laul, mille viisistas muusikaõpetaja Sirje. Ühiselt kavandatud tordi valmistamisel said kõik õpilased käed külge lüüa. Sündmust kajastavad heli- ja pildimaterjalid on lisatud eTwinningu portaali.

Avasime eTwinningu ja Comeniuse projekti WebEcam aastanäituse, mida saab külastada 5. juunini. Projekti raames õpime tundma eri kunstžanre. Eksponeeritud on õpetaja Tiiu juhendamisel valminud suurepärane õpilaslooming: portree, olustikumaal ning vaikelu. Näha saab pilte meie esimesest projektikohtumisest Prantsusmaal käesoleva aasta veebruaris-märtsis.

Meie partnerkoolis Bretagne's Thouries (71 õpilast 3 liitklassis, vanuses 7–12) tutvustasime koos õpetaja Kärddiga eesti keelt ja kultuuri. Pakkusime rahvustoite ning õpetasime selgeks ringmängu "Kaks sammu sissepoole". Külastasime projektitundi, kus õpiti kunstiajalugu SMART-tahvli abil. Õpiti

veel eesti ja leedu luuletusi lugema/hääldama ning lapsed deklameerisid neid prantsuse keeles. Seejärel õppisime veidi leedu keelt. Vaatlesime emakeele ehk prantsuse keele ja loodusõpetuse tundi. Külastasime kolme lähiümbruses asuvat lasteaeda. Toimus ühine kontsert ja näitus, mis jäi linnavalitsuses avatuks ka pärast meie lahkumist. Kõik külastatud lasteasutused said mälestuseks Eestit tutvustavad meened. Teeme juba plaane järgmiseks kohtumiseks oktoobris Leedus ning muidugi projekti lõpetamiseks Eestis 2011. aasta juulis, kui Tallinn on Euroopa kultuuripealinn.

Toimus eTwinningu koolitus kooli- ja lasteaiaõpetajatele. Kuigi ka seni on pea kõik kooliõpetajad meie europrojektides suuremal või vähemal kaasa määral lõonud, oleks ju põnevam uusi ideid välja pakkuda.

Euroopa päeva tähistasime 10. mail. Projekti "Kevadpäev Euroopas" raames koostasime 1. ja 2. klassi õpilastega väikese eesti keele sõnaraamatu helis ja pildis.

eTwinningu ja Comeniuse projekte toetab Tiigrihüppe Sihtasutus.

Inga Korts-Laur

Neeme sai sõpruslasteaia Helsingist

Neeme sai sõpruslasteaia Helsingist, kes 13. mail külastasid meie lasteaeda. Tore oli näha endist kolleegi Neeme lasteaia Anneli Peeglit, kes pikemat aega juba Helsingis elab ja töötab. Kümnest inimesest koosnevas grupis oli nii juhataja, õpetajad kui abiõpetajad. Neeme lasteaia poolt oli ka väikene kontsert ja etendus, mis külalistele väga meeldis! Arutati erinevaid pedagoogilisi küsimusi, räägiti lasteaia kohtadest, ning arutati laste tegevusi puudutavaid küsimusi! Vaimustava mulje jättis neile nii lasteaed ise, kui ka lasteaia asukoht ja merelähedus, mis on omane ka nende lasteaiale. Põgusa vestluse järel külastati ka koolimaja ning kõhutäis saadi ikka Wana Kala Kõrtsist. Saime ka küllakutse Helsingi lasteaeda, mida külastame juba sellel sügisel.

Sirje Põllu

8 üritus

Emadepäeva perepäev Neemes

Juba neljandat aastat korraldas Neeme Naiste Rannavalve Selts Emadepäeva-Perepäeva. Rahvast oli väga palju nii oma külast, kui kaugemaltki! Algas see tore Neeme beebikooli, lasteaia ja koolilaste ühise kontserdiga rahvama-
jas, sekka vahvad näidendid! Pärast kontserti toimus lastele esmaabikoolitus Mare Liigeri juhendamisel ja sellekohased võistlused. Oma Poolsaare lastelehe uue logo jaoks korraldasime Rannapõnni joonistusvõistluse, mille võitis Mirjam Kiik ja kelle joonistus edaspidi lastelehte kaunistab! Peredel oli aga võimalus teha mälestuseks perepilte FOTOFANI stuudionurgas.

Väljas sai harjutada Rae Autokooli autoga tagurdamist autoboksi, juhendajaks sõiduõpetaja Vello Voog. Loomulikult ei puudunud ka isetehtud kookide ja lillede müük ning kehakinnitus Wana Kala Kõrtsis. Päeva juhtis Anatoli Tafitsük.

Täname kõiki osavõtjaid ja kohtumiseni järgmisel aastal!

▲ Oma Poolsaare lastelehe logo, Rannapõnni joonistusvõistlus

Sirje Põllu

◀ Lapsed said koos vanematega harjutada esmaabi andmist

Teatevõistlus ▼

Vigastatu mängimine oli lõbus ▼

Joonistushuvilisi oli palju ja kõik said premeeritud ▼

◀ Žürii parimaid töid välja valimas

üritus 9

▼ Rannapõnni joonistusvõistluse võitja - Mirjam!

II koht - Kristjan ▼

III koht - Renate ▼

IV koht - Trinity ▼

V koht - Reimo ▼

10 persoon

Elvi Hantsom

Eks vast kõik, kes vähegi Neeme lasteaiaga kokku on puutunud, teavad Elvi Hantsomit, kui alati särasilmset ja naeratavat inimest, kellele 2009. aastal omistati Harjumaa õpetaja tiitel ja kel peatselt täitumas 40 aastat oma ametis. Kui palju me temast aga tegelikult teame? Lähme ja uurime lähemalt.

Lapsepõlvest

Mul on väga kirev mustlaselu olnud. Sündinud olen ma Tartus, üles kasvanud ja koolis käinud aga hoopis Viljandimaal. Algul maal ja hiljem linnas. Üldiselt oli mul range kodu. Isa oli bussijuht ja kogu aeg sõidis. Sügisel talvel liinidel, suvel tellitud ekskursioonidel. Ema oli raamatupidaja. Mul on kaks aastat noorem õde ja üksteist aastat noorem vend. Lasteaias me ei käinud. Eks me olime palju omakeskis kodus. Külapeal eriti käia ei tohtinud. Kui me siis vahel ikka läksime, siis kästi meil järgmine kord vits omal ise kaasa tuua.

Neeme jõudmine ja jäämine

Viljandist sain ma kutse tulla Tallinnasse. Ja sealt ma sattusin siis Neeme. Ma olen siin käinud 1968. aastast alates. Õppisin Tallinna Pedagoogilises Koolis koos Neemest pärit tüdruku – Asta Liivrannaga (neiupõlvenimega Kasihhin) ja hakkasin tal Neemes külas käima. No ja eks külanooded käisid kõik siin omavahel läbi. Tegime ühiseid üritusi ja lõpuks siis sai näe nii, et alguses oled niisama tuttav ja pärast järjest lähemalt ja saigi see elu lõpuks aastal 1980 Gunnariga lõplikult Neeme seatud.

Töökohta mul kohe Neemes ei olnudki, sest Neeme lasteaed oli siis veel asutamata. Lasteaed avati alles 1982. Läksin ajutiselt plekitsehhi tööle. Tegin pudeli kroonkorke ning kilu- ja heeringakarpe. See oli küll kole nüri töö. Ma ei jõudnud ära oodata, millal ma sealt ükskord pääsen. Lõpuks ehitas kolhoos lasteaiamaja valmis ja ma sain kohe varsti sinna tööle.

Pere

Gunnariga jäime kokku aastast 1980. Tema on põline Neemekas. Esimene laps, Signe sündis 1982. aastal. Poeg, Siim, pisut hiljem. Tütar elab nüüd

Jüris, aga poeg on Neeme jäänud. Siimul on omakorda juba väike tütreke, minu silmarõõm, kes ka juba Neeme Mudilas järjekorras. Lapsed on tublid. Ma olen nendega väga rahul. Sest eks pereelu ikka vahel töö tõttu kannatas. See töö ei jää sinust õhtul maha, vaid tuleb tahes-tahtmata koju kaasa. Elu lasteaias on nii tohutult kiire. Ükski päev pole teise sarnane. Kogu programm tuleb ette valmistada. Lapsed ei talu seda, kui sa tuled käega lööma. Ja vanasti ei olnud meil ju mingeid materjale. Kõik tuli ise teha. Läbi kopeer-paberi töölehti paljundada – 32 lapsele korraga! Stressi maandan käsitöö ja loomade eest hoolitsemisega.

Vanasti oli loomi palju. Nüüd on jäänud vaid kolm lammast, kass ja koer. Aga lapsed on mul mõlemad oma kodulehma piima joonud ja sai seda vanasti ka lasteaeda toodud.

Elukutse ehk elu kutse

Lastaaiakasvataja olen ma eluaeg olnud. Selleks õppinud ja ... Esimest last ma hoidsin kuue-aastaselt. Nii et tõeline elu kutsumus. Kuigi ma ei ütleks, et ma lapsepõlves oleks nüüd sellest ametist konkreetselt unistanud. Kui tuli kutsevalik teha, siis kaalusin tegelikult pedagoogika kõrval ka minna meditsiini otsustasin ikkagi pedagoogitöö kasuks.

persoon 11

õppima. Soovitus anti mulle muidugi lastega töö peale. Kui ma läksin avaldust sisse viima, siis selgus, et need koolid asusid ühes majas. Meditisiinikool oli Pedagoogilise Kooli tiiva alla võetud, kuna neil oma maja veel ei olnud. Kaalusin, mis ma kaalusin, lõpuks Minu esimene töökoht lasteaia- kasvatajana oli juba Viljandis. Seitse aastat. Seejärel veel mitu head aastat Tallinnas enne Neeme lasteaeda asumist aastal 1982. Ma olin just pooleaastase tütrega kodune, kui tuldi paluma, et kas ma saaksin tulla. Pooleaastaselt ta mul seal ikka vahest roomas ringi. Õnneks oli ka ämm kodune, kes sai last vaadata. Kuna tegemist oli väikese lasteaia, siis tegutses see algusest peale liitühmana. Oli kaks kasvatajat ja hoidja. Esialgu plaaniti avada ööpäevane lasteaed, kus lapsed on nädal aega kohapeal. Kuna Kirovi kolhoos oli nii lai, siis mõeldi, et nädala algul tuuakse lapsed kokku ja reedel viiakse alles tagasi. See mõte jäi õnneks katki, kuid vahepeal oli meil lasteaed avatud juba kella kuuest, kuna tsehhid alustasid oma tööpäeva poole seitsmest. Lapsed olid tublid. Pidasid ilusti vastu. Meil oli ka oma profülaktika võte – andsime neile igal hommikul lusikataie sibulamett. Ma pean ütlema, et sellest oli ikka kõvasti abi. Selliseid külmetushaigusi ja viiruseid nagu praegu, oli lastel ikka vähe. Kohustuslikud olid kodukülastused, kus tuli pidada päevikut selle kohta, kuidas laps käitub kodus miljöös. Nii et vanasti olid mul kõik Neeme lastega kodud läbi käidud. 1987 – 2006 olin ma olude sunnil ka lasteaia juhataja. 19 aastat. See oli raske. Pidin palju majast väljas käima, toidukaupa ise

hankima ja kohale tooma. Töö kaadriga, haigetele asendaja leidmine. Ega asendajat tihti võtta ei olnud, nii et majas ei ole ametit, mida ei ole pidanud tegema. Lisaks nägi toona seadus ette poolteist päeva nädalas ka kasvatajana rühmatöö tegemist. Kõik moosid keetsime me toona lasteaia iseseisvalt. Ja hapendasime kapsaid, kurke. Tervislik ja tänu sellele oli kõik ka odavam.

Nüüd on jõudnud ring sinnamaani, kus minu esimese lennu lõpetajad toovad juba oma lapsi Neeme Mudilasse hoida. Nii et olen nõ vanaema rollis ja tunnen lastest ära nende vanemate lapseõlve pildi.

Tuleva aasta 1. aprillis täitub mul 40 aastat lasteaia pedagoogina!

Järelikult sai toona õige otsus tehtud. Töö lastega on loodud minu jaoks. Sellele annab tunnistust ka 2009. aastal üllatusena tulnud aasta õpetaja tiitel, kuigi ma pean ütlema, et inimesi peaks tunnustama juba nooremalt.

▲
**Elvi koos
lasteaia-
lastega**
◀

Lapsed läbi aegade

Eks lapsed on ikka lapsed, aga... Allergiaid oli vanasti palju vähem. Ja see tänapäeva vabakasvatus. See on nii mõnegi ära rikkunud. Ma ei ütle, et laste kasvatamiseks kindlasti vitsa oleks tarvis. Tuleb rääkida, arutada. Lapsed saavad aru. Saadad ta vaikselt tooli peale istuma ja järele mõtlema. Siis hiljem koos lapsega arutled selle üle. Kui seda järjekindlalt teha, annab see ka tulemusi. Aga siin see asi tihti lonkama jääbki. Järjepidevust ei ole ja nii asi käest lähebki. Aasta-aastalt jääb lastes kuulekust ja austust vähemaks. Varem ikka, kui sa lapsele midagi ütlesid, siis ta kohe kuuletus ja arvestas sellega. Lapsed on närvilisemad ja lärmakamad. Elutempo on kiirem. Ja meedia mõju on selgelt näha. Mängud on muutunud järjest vägivaldsemaks. Aga eks palju oleneb ikka ka kodusest kasvatuses. Kodu kumab läbi. Küllap on palju geenidega kaasa antud. Ja palju oleneb, kui palju on imikuga tegeletud. Kellega on ikka maast-madalast tegeletud, need on suuremana palju lahtisema peaga.

Tulevik

Helesinine unistus on Neeme põhikooli loomine. Ehk see kunagi ikka ka täitub. Ja oma spordiväljak. Küla areneb. Noored tulevad maale tagasi. Osatakse kodukohta hoida ja hinnata.

Terje Eichelmann

12 varia

Meil käis külas Saue Naisselts

Rõõmus oli meie üllatus, kui kuulsime, et meie naisseltsile soovib külla sõita Saue Naisselts, seda enam, et selline kohtumine teise seltsiga on meile esmakordne. Vahemärkusena tervitused Neeme Meeste Merekultuuriseltsile, kellega ikka toredaid koosviibimisi on ette tulnud.

Ja ühel imeliselt soojal maikuu öhtupoolikul olidki Saue daamid kohal, seda oma sõna otseses mõttes, sest kõik nad olid väga kaunilt sätitud ja väljapeetud.

Pärast väikest jalutuskäiku ja tutvumist Neemega löime tervituseks sampusepokaale kokku Wana Kala Kõrtsis. Mõnusa kohvilaua ja Liisi poolt valmistatud hõrgutavate suupistete ajal jätkus juttu kauemaks.

Selles, kuidas sauekad ühest Tallinna otsast teise jõudsid, oleme ikka meie "süüdi". Nimelt sattusid nad meie seltsi kodukale, mis neile väga positiivse mulje jättis ja pealegi tundus Neeme sellise armsa ja veidi ka eksootilise kohana, ning otsus külla sõita oligi kindel ja enamus neist ei olnud varem kordagi Neeme sattunud. Kindlasti ei saa ma jätta ära märkimata ka seda, et neile kohutavalt meeldis meie seltsi nimi.

Kui Neeme Naiste Rannavalveselts tähistas hiljuti oma kolmandat sünnipäeva, siis Saue naised on koos käinud juba

pea neliteist aastat! Vestlustest selgus, et kõik nad on väga aktiivsed ja korraldavad ka mitmeid huvitavaid üritusi, üheks suuremaks on näiteks Saue Laululapse valimine. Samuti viiakse koos läbi erinevaid ettevõtmisi Saue aktiivselt tegutseva Lions klubiga.

Saue Naisselts on tõeline naisselts selles mõttes, et neile meeldib endi eest hoolitseda ja koos midagi teha. Koos tehakse käsitööd, käiakse spaas, vahetatakse uusi toiduvalmistamise nippe, kutsutakse külla ilu- ja moenõustajaid. Eriti oodatud on ühised teatrikülastused teistesse linnadesse. Põnevusega kuulasid sauekad meie toimetamisi-tegemisi. Muljet avaldas neile meie poolt välja antav ajaleht ja mas-taapsed üritused, mida korraldame. Tegelikult oleks ju juttu veel kauemaks jätkunud, seega otsustasime ühiselt, et see esimene tore kohtumine viimaseks kindlasti ei jää, küllakutse sauekate poolt on igajuhul juba sügiseks olemas.

Mainisin eelnevalt Saue Naisseltsi daamilikkust. Nii nagu ammustel aegadel oli viisakuse ja hea kasvatuse näitajaks tänada kirjaga järgmisel päeval võõrustajat, nii tegid seda ka Saue naised. Seda küll mitte pitseeritud ümbrikus, vaid, mis seal parata, vastavalt ajastule, meili teel.

Katrin Metsoja

Suve suursündmus 10. juulil!

Oma Poolsaare eelmises numbris tutvustasime selle aasta suveüritusi. Suve suursündmuseks on kahtlemata 10. juuli, kui Neemes toimub lausa mitu üritust korraga - lisaks traditsioonilisele Kaluritepäevale toimuvad see aasta VI Neeme Päevad ja küla 450. sünnipäev ning uute üritustena folkloorifestival BALTICA, V Käsitööpäev ja Harjumaa 16. memme-taadi lustipidu "Aeg kaob, rõõmud jäävad". Meelelahutust jätkub kogu päevaks kõigile!

AJAKAVA:

- 11.30 Neeme Päevade avamine. VI Neeme Päevad ja küla 450 aastapäev
- 12.00 Folkloorifestivali BALTICA Harjumaa kollektiivide kontsert
- 12.00 Käsitööpäeva avamine
- 15.00 Memme-Taadi Lustipeo KONTSERT.
Päevajuht KÜLA KARLA (Jaanus Kõrv)
Rahvamajas HARJUMAA MUUSEUMI väljapanek
Käsitöö näitus
- 18.00 Neeme küla KALURITEPÄEV
- 18.00 Võistlused Neeme sadamas
- 22.00 Kuulutab ajaleht Oma Poolsaar välja Neeme Ilu 2010 konkursi võitja!
Tantsuks mängib ansambel Energia
Üritus on kõigile tasuta!

AEGA POLE EHK AEGA ON

hingeelu 13

Hetki elust enesest:

Kahetsev lubadus: „Ja-jah, oleksin kindlasti tulnud, aga aega kohe üldse polnud.” SMS: „Kodus u.22.osta midagi.toit ot-sas.pärast räägin.kiire.”

Kohtumisel ütleb tütar emale: „Kuule, räägime mõni teine kord, mul praegu sinuga aega 15 minutit, siis üks kohtumine ees.”

Ja nii edasi, ja nii edasi.

Mis on see nähtamatu, mille kohta nii kindlameelselt oma teadlikus elus väidame, et teda pole kunagi piisavalt? „Aeg on aine, millest koosneb elu,” kirjutas Ameerika leidur ja riigimees Benjamin Franklin. Kuid kas meie elu aeg on tõesti identne sellega, mida näitavad kellad? Mõni tund lausa kihutab käest, teine näib lõputult venivat. Oleme kellade ülemvõimuga oma elus nii harjunud, et lakkamatu kiirustamine toetudes numbrilaua näidule on muutunud iseenestest mõistetavaks elustiili. Kiiresti tekib nõiarõng: kui hirm oma ülesannetega õigeks ajaks mitte ühele poole saada on juba kord tekkinud, kaotab stressis inimene ülevaate ja tekitab niimoodi endale üha uusi põhjuseid hirmu tunda. Ajahäda teeb meid tuleviku suhtes lühinägelikuks; me tormame sündmustel sabas, kui võiksime neid ise kujundada. Nii lihtne ongi muutuda olukordade-sündmuste mängukanniks ja kaotada iseend. Täpne kalendripidamine pole siin pääseteeks, sest kiirustamine, kui tunne, tekib meie teadvuses. Seega on vaja mõista enese sisemisi seadusi, vajadusi ja ressursse, et iseend elusamalt-ilusamalt kohelda. „Aeg on element, milles me eksisteerime. Ta las viib meid endaga kaasa või me upume temas,” kirjutas Ameerika kirjanik J.C.Oates. Me oleme kõik osalised üleilmses ajaga läbikäimise eksperimendis. Sest vähesed asju saab muuta nii kergesti ja kiiresti kui nn ajataju. Seda, kuidas me tajume tundide-minutite möödumist, saame määrata me ise. Kui koolitame-korrastame oma taju ja tähelepanu, muutub ka ajatunnetus. Me võime vabaneda hirmust kaotada aega, meil avaneb võimalus usaldada aja ja elu kulgu. Olla ise oma elu looja.

Hirm on blokeeriv tunne, selles veendumiseks piisab, kui meenutada oma elus peljatud eksamit või avalikku esinemist. Milliseks muutub mu keha, liigutused, hingamine, mõttetöö ja tähelepanu? Hirm halvab, sest inimolemuse alusinstinktiks on võitle või põgene printsiip. Ometi on loomariigist kõrgemat homo sapiensi

õnnistatud analüüsivõime ja arengupotentsiaaliga. Me oleme inimestena kõikvõimsad – vormimaks iseennast arengu järjest kõrgematele astmetele. Argitegemistes ja turvalises mugavustsoonis elamises kasutame parimal juhul 10% oma aju võimalikust potentsiaalst. 10%! Mis on see, mida oma eluga peale oskan hakata? Mulle on antud elu, milles pole mitte midagi tavapärasest iseenestest mõistetavat. See ON kingitus, see ON võimalus. See, et ma olen elus - hingun, liigun, tajun, mõtlen ja loon. Loon lähtuvalt oma hetkepotentsiaalst, ometi võib see ju olla enam kui 10% siin päikese all. Kas pole ahvatlev ettepanek?! Olla elus, elusam ja veel elusam!

„Meie tänapäeva kultuurrahvad on veel väga madalal arengutasemel, sest nad ei näe hädade põhjusi mitte endas, vaid teistes inimestes ja välistes tingimustes. Kõikide tänapäeva hädade algpõhjus on pea peale pööratud maailmavaade ja vale, loodusega pahuksis olev elulaad.” Nii arvas meie omamaa tundjamees Gunnar Aarma. Jah, võime mõelda on antud privileegiks vaid inimesele, avaldumaks nii ratsionaalse ehk mõistuspärase kui intuiitse ehk vaimse mõtlemisena. Praegusaja inimene austab ja arvestab mõistust, kuid selle avaldumisvormiks on isekus ehk egoism. Seetõttu on enamus inimesi täidetud himude, kirdede, soovidega, mis pidevalt vajavad aina uusi kogemusi ja on üksteisega pidevas võitluses-vastuolus. Nõnda on inimene eneses pidevaks lahinguväljaks oma madalamale olemusele. Seni kuni olla isekas, pole ka mõtlemises vabadust. Toimub vaid väljakujunenud harjumuste ja mustrite järgimine ning kätteõpitud radade läbimine, etteantud seisukohtade omaksvõtt.

„Harjumused aga tulenevad inimese isekusest, kes ennast peab isiksuseks, kelle ta ometi ise on loonud.” G. Aarma. Mõtted kujundavad inimese iseloomu. Sealt sünnivad tema soovid ja tegevused, elulooming. Need vaimsed mudelid on tema nõrkuste ja teadmatus põhjustajad. Nõnda määrame oma saatuse. Inimese saatuseks on tema mõtlemisest ja on seega igati õiglane otsus. Olgu see elu siis selline nagu ta parasjagu on. Mõtted on olulised mitte ainult üksikindiviidile, vaid lähikondsetele, piirkonnale, rahvale, kogu maailmale. Elusama elukvaliteedi nimel on aeg liikuda ratsionaalselt-kalkuleerivalt mõtlemistasandilt loodusega üheskulgevale tunnetustasandile. Tun-

netus tõstab meid vabamaks ja loovamaks, edasi meie järgmisele arenguastmele.

Nõnda siis on aeg enesele südamesse vaadata ja küsida: kas kogun kogemusi või kasvatan elamusi? Kiirustan ühest punktist teise, jõudes vahepeal kodustele üle ukse paar sõna hõigata või seistan kodulävel ja tänan, et on koht, kuhu tulla; kus oodatakse, kus on võimalus märgata inimeste tegemisi ja panna tähele tegelikkust öeldud sõnade taga. Tajuda tunnetest tiines vaikusel elu tegelikku sõnumit ja seega hoida seda, mis meid ühendab. Kasvada kokku ning sulatada hoiakute ja eksiarvamuste müüre, mis viivad aina kaugemale teistest ja lõpuks enesest. Valik on vaba. Kas mul on aega või mul pole aega? Sest kui otsustan, et mul ON aega, siis tajun lõputuid kingitusi, millest iga päev möödun, tunnen ressursse, mille olemasolust mul eneses polnud aimugi ja võin hõigata kui õnnelik laps: „Ma olen elus! Elus ja rõõmus!!!

Et jätkata elu kõrgematel astmetel tuleb kasvada oma siseilmas abstraktse ehk intuiitse mõtlemise poole. See on meie pärisosa: meie loovus, üksolu ja vabadus. Esimese sammuna pole vaja aastasadu vanu praktikaid ega kalleid kursusi, piisab kui otsustada: mul on aega olla tähelepanelik ennekõike iseenda suhtes. Kui palju kuulen oma mõtetes ja sõnades eitusi-hirme ja kahtlusi? Olles märganud, kui nõrgaks need mind teevad, saan valida uuesti: seekord jaatuse, usalduse ja toimimise. Olen tähelepanelik ja enesega kannatlik. Inimese ülesandeks on sellega end oma saatuse juhiks teha, et teadlikult oma tegelikku väge äratada ja seda toita. Nõnda olen teel vabadusse, ega ole enam olukordade – tingimuste ja madalate soovide ori, vaid oma elu looja. Julgeda võtta teadlik vastutus oma loomingu ees. Sest see on aine, millest koosneb elu.

Ja nõnda võib ühel hetkel kuulda dialoogi elust enesest: „Jah, armas. Tunnen Su vaikimise keelt. Jalutame, et tuul saaks meid kosutada; vihm meie silmi pesta ja maa meid toetada. Nemad tunnevad meie vaikimise keelt.”

Kirjatükki inspireerisid Neeme rahvamajas oma kolmandalt tegutsemishooajalt puhkusele läinud hatha jooga rühm ja Stefan Kleini raamat „AEG. Aine, millest koosneb elu”. Head Sinu südamesse ja Su teele!

Valli Pärn

14 kokkamine

Käes on suvi ja kui tavaliselt on rannahooajal teemaks kerged salatid ja väherasvased grilltoidud, siis seekord otsustasime teha hoopis vastupidi. Kutsusime ajalehe jaoks kokkama sõbra Jako, kes viimased poolteist aastat on Austraalias elanud ja oli nõus meile Wana Kala kõrtsus valmistama kohalike lemmikrooga - *fish & chips* ja magustoiduks tegema *crumble cake*'i.

Fish & chips - see on valge kala taigas, mida küpsetatakse õli sees fritüüris, koos isetehtud friikartulitega, mis samuti küpsetatakse kuumas rasvas. Kõlab väga ebatervislikult, aga vahel võib ju endale natuke rohkem kaloreid lubada.

Kui ma tavaliselt eelistan värsket kala, siis minu üllatuseks sobib selle toidu valmistamiseks kõige paremini külmutatud heigi filee. See on tegelikult väga mugav, sest värsket kala pole alati siin Neemes võtta, ja odav on see ka.

Külmutatud kala sulatatakse ja kuivatatakse köögipaberi vahel, seejärel kastetakse taigna sisse ja sealt fritüüri, kuni kuldsest krõbedaks muutub. Kõik käib kiirelt ja lihtsalt. Selle toidu juures kõige keerulisem ongi ainult see, et fritüüri vist igal ühel kodus ei ole, aga siis võib seda kala küpsetada ka ahjus.

Kartulid kooritakse ja hakitakse friikartulite moodi ribadeks, kuivatatakse samuti köögipaberiga, et krõbedad jääks, ning küpsetatakse fritüüris kuumas õli sees kuld kollaseks.

Krõbedat kala ja kartulite juurde tegi Jako ise majoneesi - oliivõlist, toorest munast ja küüslaugust.

Rasvast, kuid ülimalt maitset toitu serveeritakse tavalise ajalehe peal... uskumatu, aga tõsi!

KALA TAIGNAS 4 -le
4 kalafilööd
2 tl oliivõli
225 gr jahu
1 muna
375 ml õlut
soola
pipart

Crumble cake

Kuigi Austraalias on üheks rahvusmagustoiduks Pavlova kook, siis piiratud ajalimiidi ja selle magusa suht keeruka valmistamise tõttu ei hakanud me seda seekord katsetama, vaid tegime teise, suvise hooajaga väga hästi sobiva magustoidu - *crumble cake*'i ehk purukoogi.

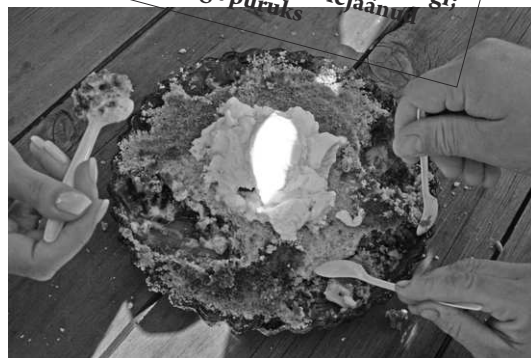
Selleks tuleb keeta külmutatud vaarikad koos rabarberitega moosiks, valada see vormi põhja, katta puruga ja küpsetada ahjus 200°C juures ca 40 minutit. Suvel saab kasutada muidugi värsked marju, olgu need siis vaarikad, maasikad või hoopis sõstrad. Peaasi, et see moos natuke hapukas jääks, kuna puru on magus. Kuum kook on superhea koos külma vaniljejäätisega ja kohalikud söövad seda lusikaga otse vormist. Sõime meiegi ja väga lahe oli!

Terje Lindau-Kuum

Jako kala tegemas ▲

PURUKOOK
3 rabarberit
400 gr marju, nt vaarikaid
200 gr jahu
2 tl küpsetuspulbrit
100 gr võid
1 klaas neljaviljahelbeid
200 gr suhkrut
Rabarberid ja marjad keeta koos
moosiks, suhkrut lisada maitse järgi;
võitükid segada jahu ja ülejäänud
koostisosadega puruks

Neeme otsib Austraalia jaoks parimat Eesti õlut!

testime 15

**Samal ajal, kui Jako süüa valmis-
tas, toimus lisaks kokkamisele
Wana Kala kõrtsus veel teinegi
üritus - korraldasime degusteerimise ja koos meesteseltsiga
valisime välja parima Eesti õlle!**

Lisaks sellele, et teha tutvust Eesti õlletootjate uuemate õlledega, oli meil vaja leida parim Eesti õlu, mille Jako Austraaliasse tagasi minnes kaasa võtab ja ühele Perthi restorani omanikule viib, kes oli väga huvitatud Eesti õlut oma joogivalikusse lisama.

Õlled pimetestiks valisime välja 19 Eesti õlut A. Le Coqi, Saku Õlletehase ja Viru Õlletehase tootevalikust. Loomulikult on Eestis valmistatavaid

õllesid rohkem, aga valik oli seekord selline ja ega rohkem poleks jõudnud korraga ära degusteeridagi.

Degusteerimiseks kutsusime kokku nii Neeme Naiste Rannavalve Seltsi kui ka Neeme Merekultuuri Seltsi ja täiesti juhuslikult sai kokku 10 meest ja 10 naist vanuses 26-50 eluaastat. Degusteerimist viis läbi professionaalne sommeljee Egle ja jookke hinnati 5-palli süsteemis.

Mis siis on parim Eesti õlu?

See küsimus oli kõigil pärast testi, aga hoidsime seda saladuses ja avaldame tulemused nüüd ajalehes: täpselt ühepalju punkte said **A. Le Coqi Premium Extra ja Saku Kuld!**

Kui veel tulemuste tabelis lüüa lahku meest ja naiste arvamused, siis naiste lemmikuks oli Saku Kuld ja meeste lemmikuks Premium Extra. Kolmandaks jäi naiste arvates **Pulsi tume kirsiõlu** ja meeste puhul **Alexandri õlu**.

Suured tänud A. Le Coqile, Saku Õlletehasele ja Viru Õlletehasele, kes meid aitasid seda degusteerimist läbi viia ja toetasid Oma Poolsaare testi osaliselt tasuta õlledega!

Loodetavasti on kogu suve ka Neeme poe ja Wana Kala kõrtsu külmikud täidetud neemekate lemmik-õlledega! Jako aga peab nüüd oma reisikohvris leidma ruumi kahele õllele, mida Austraaliasse viia!

Terje Lindau-Kuum

- 1.-2. **A. Le Coq Premium Extra**, 4,7%, , A. Le Coq
- 1.-2. **Saku Kuld**, 5,2%, Saku Õlletehas
3. **Alexander**, 5,2%, A. Le Coq
4. **Pulsi tume kirsiõlu**, 4,6%, AS Viru Õlu
5. **Pulsi Märzen**, 5,4%, AS Viru Õlu
6. **Pulsi tume lager**, 5,0%, AS Viru Õlu
7. **Saku Rock**, 5,3%, Saku Õlletehas
8. **Double Bock**, 7%, A. Le Coq
9. **Tõmmu Hiid**, 4,7%, A. Le Coq
10. **Maiz**, 4,6%, A. Le Coq
11. **Saunaõlu**, 4,8%, AS Viru Õlu
12. **Saku Valge**, 5,0%, Saku Õlletehas
13. **Saaremaa X**, 5,4%, A. Le Coq
14. **Saku Hele**, 5,2%, Saku Õlletehas
15. **Pulsi hele ingveriõlu**, 4,6%, AS Viru Õlu
16. **Puls Classic**, 5,0%, AS Viru Õlu
17. **Ziguli**, 4,6%, AS Viru Õlu
18. **Wiru Kadaka**, 5,0%, AS Viru Õlu
19. **Pulsi kerge sidruniõlu**, 4,2%, AS Viru Õlu

Hinne

4,21	*meeste lemmik!
4,21	*naiste lemmik!
4,05	
3,84	
3,53	
3,42	
3,37	
3,32	
3,26	
3,25	
3,21	
2,88	
2,79	
2,76	
2,63	
2,13	
2,12	
2,06	
1,53	

16 reklaam

NEEME JAANITULI 2010

**Teeme tuld ja huumorit
lasteaia taga platsil**

**18.00 algus ja tutvustus toimuva kohta -
õhtujuht Erki Aule**

**18.30 võistlused - beebide võidujooks, köievedu,
saapavise jne**

21.00 Lõkke süütamine

**21.30 Neeme Superstaari konkurss
(vt. reegleid www.nnrs.ee)**

22.30 Tants ja trall dj Tom Lilienthali pilli järgi

03.00 Nudistide ranna mitteametlik avamine

***Söögid-joogid Wana Kala välikõrtsust**

***Müügil jäätis!**

NB! Üritus on tasuta! Kaasa sularaha!

Korraldab: Neeme Naiste Rannavalve Selts MTÜ

**Järgmine Oma Poolsaar ilmub
2010. aasta septembris!**

**Ootame Teie kaastöid hiljemalt 31. augustiks!
Kirjuta meile: omapoolsaar@hotmail.ee**

Ihasalu ja Neeme küla ajaleht

Oma Poolsaar

Lasteleht **OPS**

Väljaandja:

Neeme Naiste Rannavalve Selts MTÜ

Kontakt:

omapoolsaar@hotmail.ee

Trükkimine:

Sõnasepp OÜ

Peatoimetaja ja kujundaja:

Terje Lindau-Kuum

mob. 56 676 698

Korrektuur: **Kadri Prants**

Lastelehe OPS peatoimetaja:

Tiina Klamas